

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VIII. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2000

“Malá cesta” - Plačúca Matka v Chrenovci - Vina v nás -
Spevom sa modlia - Mladí v Ríme II. - Nový kostol v Hradci

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 9. 2000 DO 10. 10. 2000

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Kristián Švec
Veronika Pogaldová
Kristián Rusnák
Martin Radošínský
Andrea Richtáreková
Cythia Mária Alušicová
Jasmína Al - Hadi
Samuel Hronský
Patrik Šrámka
Miroslav Fulek
Nikola Haľamová
Kristína Gašparovičová
Barbora Litviaková
Peter Benko

Farnosť Zapotôčky

Adam Marko
Andrej Oršula
Radoslava Chlpeková
Petra Sliepková
Katarína Jasovská
Veronika Martišová
Lukáš Martiš
Matej Molnár
Erik Baláž
Adrián Billa
Petra Labudová
Erika Dvorská

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Rudolf Páleš a Žaneta Lukáčová
Róbert Gregor a Elena Šovčíková
Jozef Vaško a Miriam Oslejová
Štefan Hromada a Helena Ťurgeová
Mário Horváth a Júlia Kellerová
Oto Kmeť a Katarína Modranová

Farnosť Zapotôčky:

Ľubomír Fábry a Vladimíra Tomová
Miroslav Pekár a Božena Dvóřáková
Daniel Král a Júlia Solčanská
Peter Beňadik a Lýdia Kozáková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Vilma Svítková 67 r.
Michal Baniar 69 r.
Nina Pánisová 48 r.
Anna Frölichová 85 r.
Ľudmila Melušová 65 r.
Ľudmila Mičíková 67 r.
Alexander Sládok 77 r.
Štefan Dudjak 65 r.

Emília Tönhajzerová 72 r.
Cecília Špilajová 67 r.
Ludvík Kopál 61 r.
Michal Horka 88 r.
Štefan Falat 79 r.
Ján Dérer 80 r.
Jozef Cicko 79 r.
Milan Dinga 52 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...

“MALÁ CESTA” SV. TEREZKY JEŽIŠKOVEJ

*“Som iba dieťa, bezmocné a slabé.
Ale práve moja slabosť mi dodáva odvahu
ponúknuť sa ako obeť Tvojej lásky.”*

Sv. Terézia z Lisieux

Objavila nový štýl duchovného života a nazvala ho “Malou cestou“. Je to podľa nej cesta, po ktorej môžu kráčať všetci, aj ľudia bez vyšších duchovných darov.

Terezkina “Malá cesta“ má tri rozmery:

POKORA

Pristupuje k Bohu s jednoduchosťou dieťaťa, ktoré všetko smie, ktorému je všetko dovolené. Bola človekom, ktorý miloval Boha ľudskou, výlučnou, horúcou, precítenou láskou. Skúsený františkán ju pri sv. spovedi uistil, že nedobrovoľné každodenné poklesky Pána Boha neurážajú. Urážajú človeka, jeho samolúbosť. Každý nepokoj, ktorý v nás vyvolá poklesok je prejavom pýchy. **Opravdivá ľútosť naplňa srdce pokojom, vďačnosťou a odvahou.** Prirodzene na to treba pokoru. Nie chyby stoja v ceste Božiemu pôsobeniu v nás, ale pýcha. Preto Terézia neberie Teréziu príliš vážne. Skôr sa sústreďí na Ježiša. Kto miluje, nemyslí na seba.

ODOVZDANOSŤ DO BOŽEJ VÔLE; DÔVERA

Sv. Terezka píše: “Boh chce, aby som sa mu oddala ako malé dieťa, ktoré sa neznepokojuje pre to, čo sa s ním deje...”

Iba jedna vec ma naplňa nepokojom - konať vôľu Pána Boha. Tak ho milujem, že som vždy spokojná s tým, ako rozhodne.“

LÁSKA

Terezka pochopila, že tie najdokonalejšie dary nie sú ničím bez lásky... (1 Kor 12, 31), že láska je najlepšou cestou, ktorá vedie určite k Bohu. Vie dobre, že pre milujúceho je všetko, čo robí pre milovaného nepatrné. Preto svoje obety nazýva “malými kvietkami“, ktoré hádže Ježišovi k nohám. Nedá si ujsť nijakú príležitosť na ne. Každé slovo, každý pohľad, každé gesto a všetky, aj tie najnepatrnejšie veci premieňa na dôkazy lásky.

Zisťujeme, že duchovný štýl sv. Terezky je naozaj pre každého, aj pre nás.

Blíži sa začiatok nového cirkevného roka - advent, ktorý je novou šancou ozdobiť jasličky nášho srdca mnohými “kvietkami“.

Terezka, pros za nás, aby sme ich dokázali odtrhnúť všetky, ako ty.

Sr. Ing. Christiana Števárová, FDC

Jediná cesta k Bohu je zmierenie a pokánie.

Preds sa mi podarilo zastihnúť misionára Saletína P. Wieslaw, pôsobiaceho so svojimi spolubratmi v Chrenovci. Málokto poznal do príchodu misionárov k nám na Slovensko ich poslanie. Preto som pátrovi položila niekoľko otázok smerujúcich predovšetkým k posolstvu preláskavej Mamy z LaSalette.

Páter Wieslaw, určite zaujíma nejedného čitateľa, čo obsahuje slovo Saletín.

Sme kňazi, misionári Panny Márie z La Salette, ktorá sa zjavila 19. septembra 1846 deťom Maximinovi a Melánii v dedinke dovtedy neznámej, ktorá sa nachádza v diecéze Grenóbľe, na hranici okresu Isère a Vysokých Álp na úbočiach masívu Pelvoux. Vtedy sa na horskom pastvisku dvaja pastierikovia stretli s Krásnou Paňou, ktorá sa s nimi dlho zhovárala, stále plakala a potom odišla, vzdiaľujúc sa v jasnom svetle. Cez deti ľudom zanechala okrem iných, aj tieto odkazy: "Ak sa obrátia, kamene a skaly sa premenia na kopy zrna a zemiaky sa samy zasadia. Ach, moje deti, treba sa dobre modliť ráno a večer..." Od toho dňa zástupy ľudí putujú na horu a meno dedinky sa cez Máriine dôležité odkazy a jej slzy, stalo známym na celom svete. Z "La Salette" je odvodený názov rehole. Žili tam veľmi chudobní ľudia. Svätá Matka sa nezjavuje tam, kde je všetko v poriadku, ale na miestach, kde si už ľudia nevedia poradiť.

Aké poslanie má vaša rehoľa pre nás? Matkino posolstvo obsahuje predovšetkým zmierenie a pokánie. Saletíni sú reholou, ktorej úlohou je šíriť zmierenie a pokánie. Našou životnou zásadou a reglou je Kristus.

Odkiaľ pochádzate? Odkedy pôsobíte na Slovensku?

Pochádzame z východného Poľska. Túto farnosť Chrenovec, v okrese Prievidza, nám určil banskobystrický diecézny otec biskup Mons. Rudolf Baláž po stretnutí s naším provinciálnym predstaveným v roku 1993 a odvtedy pôsobíme v Chrenovci.

Mnohých oslovuje novéna k Panne Márii La Saletskej, kde môžu prosieť Svätú Mamu i ďakovať jej za vyslyšanie. Vzápätí, o pár minút, nasleduje svätá omša, ktorá je vždy obetovaná za ďakujúcich a prosiacich. Je to vynikajúci "patent" na dôveru k Panne Márii v Jubilejnom roku, kedy akosi viac cítime ľarchu pýchy a nezmierenia sa

v rodinách, v práci, v celej krajine.

Páter, je badať pokrok v srdciach ľudí, ktorí práve tu hľadajú dôveru a nádej pri plačúcej Mame, kde úvod novény začína dôverným oslovením v piesni "Vitaj Mária, vitaj..."

Zmierenie a pokánie sa týka každého jedného z nás. Predovšetkým i mňa samotného. Význam posolstva Márie je návrat k Bohu. Chápem to tak, že ak ja budem uzmiernený s Bohom a budem s Ním prežívať svoj vzťah v úplnej láske, budem nástrojom zmierenia pre druhých. Ak nebudem prežívať vzťah k Bohu, Jeho Lásku a obetu, aj to, že je prítomný v mojom srdci, ťažko budem môcť pomáhať druhým. Nemôžeme venovať Lásku Boha iným, ak ju sami nevlastníme a neprijímame od Neho. Pri svätých omšiach i novéne sa toto zmierenie uskutočňuje. Vidíme veľký pokrok u ľudí a sme z toho šťastní. Keď na začiatku novény počuli o posolstve Panny Márie, mnohí písali dojaté prosby, alebo všeobecné, za Božiu pomoc a poďakovanie. Teraz však prosia o pomoc pri zmierení sa pre najbližších, t.j.: brata, sestru, syna, nevestu, svokru... Číže myšlienka zmieru a pokánia sa postupne dostáva do srdca ľudí. Prosby sú iné, konkrétnejšie, veriaci pochopili potrebu modlitby i obety za zmierenie.

A Váš vzťah k plačúcej Matke?

Je vrúcny!

Pýtala sa ma jedna pani: „Prečo na soche nevidieť tvár plačúcej Matky. Prečo má tvár ukrytú v dlaniach? Ozaj plače?“

Áno plače! Pouvažujme, či nie som náhodou i ja príčinou Máriinho zármutku? A neplače práve pre moje hriechy? Pre nezmiernenie sa manželov, príbuzenstva, rodičov, kolegov. Človek si často začína pri Márii spytovať svedomie, zamýšľa sa

nad svojím životom. Aké je jeho poslanie, ako si plní úlohy, ktoré mu Stvoriteľ uložil? A možno v ten okamih poprosí o zmierenie pre seba i blížnych. Pre svoje telo i dušu. Otázka zmierenia a pokánia sa dotýka každého človeka.

Samotné posolstvo Panny Márie je veľmi, veľmi hlboké a tak málo ho chápeme. Modlíme sa a predsa denne urážame Pána Ježiša. Ako sa Vy, páter a ctiteľ Panny Márie na to pozeráte?

Zvykli sme si vyslovovať Božie meno nadarmo, Panna Mária hovorí, aby sme si vážili meno Boha. Ak ja beriem zbytočne Jeho meno nadarmo, zle sa modlím. Preto moja úprimná modlitba srdcom, je naozaj potrebná. Možno sa ani vôbec nemodlíme, keď si nevážime Božie meno a potupujeme ho. I PRETO MÁRIA PLAČE! Posolstvo Mamy má skutočnú hĺbku! La Salettská Matka poukázala vo svojom posolstve i na ťarchu ramena jej Syna, ktoré je tak ťažké z dôvodu, že ľudia vo svojich preklínaniach používajú meno jej Syna Ježiša, akoby meno Božie bolo jedno obyčajné slovo, ktoré nám chýba a chceme zaplniť nedostatok slov.“ **ALE VEĎ TO JE NÁŠ BOH!**

Keď matka v rodine prežíva rôzne trápenie, chce sa jej kričať, plakať, dostať bolesť von zo seba, i takto demonštruje svoju nemohúcnosť, no nenachádza pokoj. Siaha po rôznych prostriedkoch. Sú to obyčajne prvé reakcie pri problémoch. Páter, čo poradíte Vy?

Je to ľudské, avšak viera a dôvera nás vedie k tomu, obrátiť sa vždy na Toho, ktorý je samotnou múdrosťou – na Pána Ježiša. Mária neľutuje, že plače, bude plakať po celý čas, kým sa ľudstvo neobrátí. Robí to z lásky k nám a chce, aby sme sa priblížili k jej Synovi.

Teda je nutné a potrebné viac sa nad sebou a svojou plytkosťou zamyslieť a odovzdávať toto posolstvo okoliu?

Áno. Svätá Matka nás oslovuje: „Moje deti, priblížte sa, moje deti nebojte sa!“ Je to veľmi osobné oslovenie. Keď nesiachneme do hĺbky srdca k odpusteniu, tak zbytočne ideme do kostola, ak nechceme odpustiť a zmieriť sa.

Neobávate sa slz plačúc e j M a t k y z La Salette?

Nie je to strach zo slz, ale snaha skutočne pochopiť ich príčinu. Potom, keď Božiu vôľu a nedovolíme, aby Boh v nás pôsobil, potom nám bude ťažko druhému vysvetliť podstatné veci o Stvoriteľovi. Musíme pochopiť, že je len jedna cesta k Bohu cez zmierenie a pokánenie. Cez zachovávanie Jeho svätej vôle, cez pokoj a uzdravenie vnútra. Láska Boha sa potom cez nás prenesie na druhých ľudí. Ak ja dôverujem Pánovi – požehnáva ma a zároveň som pozhnaním pre okolie, pre ľudí, ktorí sa so mnou stretávajú.

Chápem to tak, že intenzívne prežívate ochranu Nebeskej Matky?

Samozrejme, lásku i ochranu. Je to nádherné, keď človek Máriinu lásku vníma a môže ju odovzdávať ľuďom. Mnohé roky prežívam synovský vzťah s Matkou Máriou a je to naviazanosť z mojej mamy na svätú Matku, ktorá akoby prebrala zodpovednosť i za materiálnu stránku. No najviac nám pomáha po duchovnej stránke. Je naším skutočným odborníkom. Pokiaľ budeme vnímať čo hovorí, tak sa dostane-

me cez Máriu k Ježišovi. Je to najlepšia Svätá Matka nielen pre misionárov a kňazov, ale i pre celý svet.

Môžeme pozvať čitateľov Bartolomeja do Chrenovca na novénu?

Mária a jej posolstvo nech je pre čitateľov i ostatných ľudí samotným pozvaním.

Nad Handlovským údolím sa vznáša súmrak. Zvony Chrenovského kostolíka počuť široko ďaleko. Je streda, čas pre novénu k Panne Márii LaSalette. Blíži sa osemnásť hodina a P. Wieslaw ukončil náš rozhovor. Ponáhľa sa pozbierať lístočky poďakovaní a prosieb, uložené v drevenej schránke pri vchode kostola, ktoré tam s nádejou môže vložiť ten, kto P. Márii dôveruje. Kňaz pri novéne kľučí pred tvárou Matky a prednesie jej každú prosbu. Je spoľahlivý, nikdy nesklame. Pomôže. Vari by neporozumel jej láskavým a chápacím slzám tečúcim z lásky k nám samotný Boh, ktorý si Máriu vybral za Matku svojho Syna Ježiša Krista z preveľkej lásky k Nej i ku každému stvoreniu? Veď Trojjediný Boh je Láska.

Za rozhovor s misionárom P. Wieslawom z rehole Saletínov, ktorých charizmou je zmierenie a pokánie zo srdca ďakujem.

A. G. Vavrová

Pane Ježišu, prosíme Ťa za našich pátrov Saletínov i misionárov celého sveta, požehnaj ich svojou múdrosťou, Láskou, ako i ostatnými darmi Ducha Svätého. Prosíme Ťa, Panna Mária, ochraňuj misionárov svojou láskou a nežnou starostlivosťou na ich cestách života.

Novéna prosieb a poďakovaní k Panne Márii La Salette v Chrenovci je v každú stredu:

letný čas - 18.00 novéna, sv. omša 18.30
zimný čas - 17.00 novéna, sv. omša 17.30

Prvý mariánsky chrám v Palestíne

Izraelskí archeológovia z Ústavu pre staroveké pamiatky odokryli medzi Jeruzalemom a Betlehemom zbytky byzantského chrámu. Tento objav potvrdil tradíciu, že nad skalou, na ktorej odpočívala Panna Mária na ceste do Betlehema, bola postavená svätynňa zvaná Kathisma.

Keď izraelské buldozéry pred niekoľkými rokmi rozširovali cestu vedúcu z Jeruzalema do Betlehema, narazili na mozaiku a základy starej byzantskej baziliky. Neskôr, keď bagre prehlbovali priekopu pre vodovod do nových izraelských sídlisk, privolaní pracovníci archeologického ústavu odokryli zbytky byzantskej baziliky zvané „Kathisma“. Tento objav potvrdil starú tradíciu, ktorá už v prvých storočiach Cirkvi hovorila o tomto chráme. Veď aj prví pútnici, ktorí prichádzali do Palestíny, aby navštívili Svätú zem, sa zmieňovali vo svojich správach o tomto mieste.

Grécky výraz „Kathisma“ znamená „sedadlo“, „miesto na sedenie“. Podľa hodnoverných starých prameňov postavili Byzantínci asi päť kilometrov pred Betlehemom baziliku nad väčšou vyčnievajúcou skalou, na ktorej si podľa tradície odpočinula Panna

Mária pri prvých prejavoch pôrodných bolestí. Archeológovia našli uprostred osemuholníkového pôdorysu baziliky skalný balvan, ktorý vystupuje nad okolitú úroveň. Určitá stopa príbehu spojená s týmto miestom je dodnes zachovaná aj v jeho arabskom názve: „Bir-el Quadisumu“ (studňa odpočinku), ktorý sa viaže na grécky názov „Kathisma“. Aj mnohé historické a literárne pramene poukazujú na to, že kresťanské spoločenstvo malo v pamäti túto udalosť. **O udalosti sa hovorí aj v apokryfnom Jakubovom evanjeliu** a pripomínali si ju kresťania aj v liturgickom sviatku. V arménskom lekcionári sviatkov z Jeruzalema, ktorý pochádza z počiatku piateho storočia, nájdeme zoznam liturgických sviatkov z Jeruzalema a svätých miest Kristovho života. V tomto zozname je uvedené miesto asi tri míle od Betlehema, ktorého pamiatku slávi jeruzalemská Cirkev ku cti Panny Márie 15. augusta. V omšových textoch sa ako rezponzóriový žalm uvádza žalm 132, v ktorom sú slová: **„To je miesto môjho odpočinku“**. Keď bol však neskoršie 15. august vyhradený sviatku Usnutia Panny Márie (čiže sviatku Nanebovzatia)

a slávil sa v Getsemanskej svätyni, sviatok Kathisma bol preložený na 13. augusta.

Prvý literárny prameň, ktorý potvrdzuje existenciu chrámu Kathisma je „Život svätého Teodózia Koinobitu“. Životopisec Teodor z Petry v ňom píše, že keď roku 450 Teodózius opustil Kapadóciu a odobral sa do Jeruzalema, „na radu svojho učiteľa navštívil úctyhodné miesto zvané Kathisma, ktoré sa nachádza na ceste do Betlehema. Sprevádzala ho zbožná kresťanka meno Hykélia, ktorá za čias života biskupa Juvenália postavila na tomto mieste chrám ku cti nepoškvrnenej Rodičky Panny Márie.“ Juvenális bol biskupom v Jeruzaleme v rokoch 422 – 458. V tej dobe sa roku 431 konal koncil v Efeze, ktorý definoval, že Panna Mária je Matkou Božou (Theotokos). Po koncile v Efeze dal pápež Sixtus III. vybudovať v Ríme chrám Santa Maria Maggiore a **na celom svete sa začali stavať chrámy ku cti Panny Márie. Jedným z nich bol aj chrám Kathisma, ktorý možno právom považovať za prvý mariánsky chrám postavený ku cti Matky Božej v Palestíne.**

Desať kilometrový úsek

medzi Jeruzalemom ktorý zbúrali mohamedáni. by potrebné, aby sa toto a Betlehemom bol dôležitý. V roku 1347 museli byť pamätané kresťanské miesto tou pútnickou cestou. Púť zbytky chrámu ešte dosť nestalo obeťou právnikov vo svojich spomienkach viditeľné, pretože sa o nich územných sporov, ktoré často hovoria alebo zmieňuje pútnik fráter Mi-otriasajú týmto jeruzalempíšu o chráme Kathisma. kuláš z Poggibousi, ktorý ským sektorom a ktorý, žiaľ Tieto spomienky pútnikov opisuje mozaikovou podlahu možno porovnať s veľkým sa už neobjavujú, keď Pa-svätyně. zemetrasením.“

lestinu obsadili Arabi. Františkánsky archeológ Andrej Pauliny (upravil V 12. storočí sa pútnik opát Eugen Allata, žijúci z L'OSSERVATORE RO-Daniel zmieňuje o chráme, v Palestíne, hovorí: "Bolo MANO)

Spevom sa modlia! (2. diel)

PRAMEŇ

V polovici mája 1994 sa od detského zboru Bartolomejčatá oddelila skupina mladých, ktorým „pasovali“ viac mládežnícke piesne ako detské a na prievidskej púti sa zbor Prameň prvýkrát prezentoval. Mnohí si iste spomeniete na ich vystúpenie s už zaniknutou skupinou LUMEN. Od tých čias sa mnohé zmenilo. Niektorí mladí už majú aj svoje rodiny, počet členov poklesol, ale chuť spievať nie. Vedúcou zboru je stále Andrea Benková a aj nástrojové obsadenie stále tvorí syntetizátor a gitary. Z posledných akcií spomeňme aspoň tradičnú prievidskú púť a hlavne hudobná spoluúčasť na sv. omšiach v Mariánskom kostole.

Kontakt:.....Andrea Benková,

**Lúčna 14/33, 971 01, Priev-
dza**

NÁDEJ

Od roku 1997 sa na ZŠ Dobšinského slúžia sv. omše a tie svojím spevom dopĺňa detský spevácky zbor Nádej. Vznikol z podnetu rehoľných sestier a aj názov mu dala sr. Daniela. Vedúcimi zboru boli sr. Martina a neskôr sr.

Christiana. Medzi tým viedla zbor Daniela Hudecová. V súčasnosti ho vedie Katarína Hollá, za pomoci sr. Christiany. Zbor je stále vo vývine a priberá nových členov, čo je veľmi dobré pre takú mladučkú farnosť, akou Zapotôčky bezpochyby sú. Nástrojové obsadenie zboru tvoria opäť klávesy a gitary. Tie sú dnešnej mladšej generácii najbližšie a preto asi aj najpoužívanjšie. Zbor nechýbal na prievidskej púti, festivale MLADÍ MLADÝM vo Veľkej Lehôtke a dopĺňa a spestruje aj programy a akcie, ktoré organizujú rehoľné sestry z Prievdzia.

Kontakt:.....*Katarína Hollá, Dobšinského 18/1, Prievidza, 971 01*
Tel. 0862 / 541 13 42

IMPULZ

Je najmladším a zároveň posledným zoskupením, ktoré si predstavíme. Vznikol v máji 1999, nakoľko bolo treba doplniť spevom birmovku v tom roku. Podobné zoskupenie s názvom IMPULZ pracovalo aj o rok skôr, a bolo zložené z príležitostných spevákov na mládežníckych sv. omšiach vo farskom kostole. Terajší IMPULZ je zložený zo skupinky 5 až 9 spevákov. Nástrojové obsadenie už bolo

veľmi pestré - od akustickej gitary, elektrickej gitary a basgitary, cez keyboard, až po violončelo a flautu. Teraz využívajú najviac svoje hlasy. Vedúcim je Dušan Krakovik a od neho vieme, že sa zúčastnili prievidzskej púte, spomínanej birmovky a festivalu MLADÍ MLADÝM vo Veľkej Lehôtke.

Kontakt:.....*Dušan Krakovik, Lúčna 22/7, Prievidza, 971 010*
Tel.: 862 / 542 59 56

A v krátkosti treba ešte spomenúť, že pod vedením pani **Zuzany Haragovej** pracuje v Prievidzi od tohto roku **ZBOR DOSPELÝCH**. V ich repertoári sú skladby náročnejšieho charakteru. Zbor je zložený z mužov i žien a pomaly sa stáva tiež súčasťou prievidzských bohoslužieb.

ROSNÍČKA

Ide o zbor detí piaristických škôl, pod vedením pani učiteľky Mgr. **Ivety Luermannovej**. Pomoc pri vedení zboru má aj v p. učiteľkách Mgr. Schutovej a Mgr. Oršulovej (vyd. Sladkayová). Na klávesových nástrojoch ich verne doprevádza Ing. Kvet. Každý rok zbor dopĺňajú v konkurze novými deťmi z mladších ročníkov a sú v ňom žiaci i študenti, ktorí boli už pri jeho založení. Repertoár majú bohatý; skladá sa z melódických skladieb iných zborov, pesničiek pátra Jána Lichtnera, Sch. P., ale aj z vlastných textov na známe melódie. Pôvodný zámer, spievať na sv. omšiach v piaristickom kostole, už dávno prekročili. Zúčastňujú sa prievidzských pútí, pekne reprezentovali našu farnosť na tohtoročnom festivale AKORDY SRDCA na Starých Horách, ale aj na festivale MLADÍ MLADÝM 1999.

Zostavil : Ing. Branislav Bullo Foto: Jozef Bullo

Milé deti!

Podarilo sa vám obkresliť a vystrihnúť prvú časť kostolíka v minulom čísle Bartolomeja?

Teraz vám prinášame druhú, aj s dokončením celej úlohy.

Aj túto časť kostolíka obkreslite, vystrihnite a zlepte s prvou časťou. Nastrihnite aj dvere na kostolíku podľa čiarkovaných čiar, prílepte ho celý na čistý papier tak, aby sa dvere aj okná dali otvárať. Do otvorených okien a dverí vpište dary, ktoré prinesiete malému Ježiškovi k jasličkám. Aké dary by to mali byť?

Skúste si vymyslieť štyri modlitby za niekoho iného, ktoré sa potom budete postupne, počas celého adventu, každý týždeň modliť. Do dverí vpište svoju modlitbu - poďakovanie za to, čím vás Pán Ježiš v tomto roku obdaril.

Výkresy, na ktorých budete mať svoje kostolíky s modlitbami prílepené, si podpíšte a prineste so sebou v prvú adventnú nedeľu - 3. decembra na detskú svätú omšu o 10³⁰ hod. do farského kostola.

Výnimočne odmeníme každého, kto túto úlohu splní.

Maja

↑ Tu prílepiť

DEŤOM PRE RADOSŤ

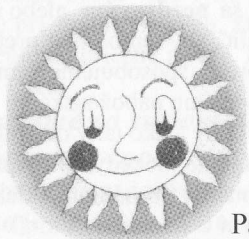
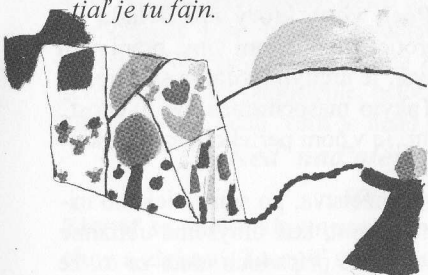

Páči sa ti v novej škole?

Túto otázku položila pani učiteľka niektorým našim novým primánom.
Michal: *Cítim sa celkom dobre. Páči sa mi, že keď "zvoní", púšťajú peknú melódiu. Páči sa mi ešte to, že sa môžem učiť nemčinu aj angličtinu.*

Barborka: *V tejto škole je dobre. Sú tu dobrí učitelia, lepší spolužiaci a krajšie triedy. Máme aj pekné učebnice. Veľmi sa mi tu páči to, že sa pred, aj po vyučovaní modlíme.*

Timea: *V škole sa mi páči. Môžem sedieť s kamarátkou Katkou, mám tu starých spolužiakov. Sú tu celkom dobrí učitelia, máme peknú pani učiteľku, ktorá nás učí výtvarnú. Zatiaľ je tu fajn.*

Časopis na hrášku

Svoju rozprávku takto prežívajú tretiačky a tretiaci, ktorí si sami vo svojom kráľovstve HRÁŠKOVEJ TRIEDY vydávajú vlastný časopis. Triedna redakcia už pred rokom vydávala časopis "Modrý obláčik". Šéfredaktorka Martinka Humajová si počína aj s celou redakciou a triedou naozaj veľmi dobre. Aj obrázkoví návrhári vyberajú a preberajú skutočne. Prispie-

vateľov býva akurát a niekedy aj neúrekom veľa. Prezidentka "Hráškového štátu" Natálka Pikulíková chváli spolu so mnou toto snaženie. A tak deti píšú, rytujú, a maľujú, ukladajú svoje "hrášky", aby potešili jeden druhého, druhý tretieho, tretí... všetkých. Možno sa niektoré dokotúlajú aj k vám.

*Triedna p. učiteľka
 Marcela*

Páter Ján Lichtner pre nás pripravil nové prevkapanie.

Piatok 13. októbra 2000 slávnostne vyhlásil za "**Slniečkový deň**" - len tak, pre radosť a šťastie! Dôkazom toho bolo niekoľko sto samolepkových slniečok a ešte viac túžiacich detí, menších ale aj väčších, túžiacich po jeho hrejivých lúčikoch. Mnohé obaly zošitov a knížiek budú dlho vznešene svedčiť o neuveriteľnom čare nášho "**Slniečkového dňa**".

Šarkanov nám nakreslili:
 K. Karpišová
 a Z. Furjelová

VIII. VINA

Podnecuje nás či mučí?

Vina je skutočnosť života a cítiť sa vinným je normálna skúsenosť každého z nás. Pocit viny môže byť stimulátorom, náhlym bolestivým drgnutím, pohánajúcim nás k zmene. Pocit viny nám pomáha uvedomiť si, že sme urobili zle – a to je dobre! Biť sa s hriechom je jednou z dimenzií zdravia. Ak nedovoliíme, aby nás pocity viny celkom pohltili, mali by nás priviesť k úsiliu získať Božie odpustenie, i svoje vlastné odpustenie.

Našími mravnými zlyhaniami sme však sklamaní tak často, že náš pocit viny pretrváva a my sa odsudzujeme. V takýchto situáciách je pocit viny skôr proti nám než za nás, stáva sa skôr mučiteľom než podnecovateľom. **Pocit viny, ktorý nás ovláda po “fakte” odpustenia stáva sa nezdravým** alebo neurotickým pocitom viny, bráni nám správať sa normálne. Dovoľiť, aby tento pocit pretrvával, je určitým druhom sebatrestania alebo mučenia, ktoré si spôsobujeme sami. Takýto masochizmus nie je čnosť, ale choroba, ktorá škodí zdravému náboženskému rastu. Je v ňom perfekcionizmus, ktorý je nekresťanský, nerealistický a ako taký deštruktívny.

Takéto sebatrestanie pozorujeme niekedy po rozpade manželstva, po smrti niekoho milovaného, po strate zamestnania, po náhlom sklamaní, potom, keď úmyselne ublížime inému, alebo sme zlomyseľní a pomstiví. Vinník sa v týchto prípadoch mučí za to, že zlyhal a odmieta si odpustiť. Sám si vedome alebo neuvedomene urobí niečo zlé, aby sa potrestal. Vtedy obracia “skutky tela” (žiarlivosť, hnevy, nepriateľstvá...) proti sebe a dopúšťa sa takého istého hriechu, akoby to robil inej osobe. “... *tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo.*” (Gal 5, 18 - 25)

Niekedy máme pocit viny bez zjavnej príčiny. Takéto nezdôvodnené pocity môžu vytvoriť nekonečný nepokoj a utrpenie. Ako im dovoľíme, aby sa nás “zmocnili”, mohli by ovládnuť náš život. Sú väčšinou nepodložené a nelogické. Musíme ich konfrontovať pomocou našej inteligencie, ktorú nám dal Boh.

Aj naše okolie môže spôsobiť, že sa cítime vinnými za to, čo sme nemohli ovplyvniť. Je to veľmi nebezpečný jav, sme ľahko zraniteľní a vystavení tomu, aby nás okolie ovládalo a manipulovalo nami. Tento druh pociťovania viny je deštruktívny a ničí každý vzťah.

K tomuto dramaticky dochádza najmä v rodine rodičov, ktorí sa bezdôvodne cítia vinní za správanie svojich detí, a ktorých preto ich deti ovládajú. Rodičia sa cítia byť vinnými, keď ich deti zlyhávajú v škole, v živote, keď sa dostávajú do nepríjemností, niekedy dokonca za to, keď sa deti rozvedú, keď sa na nich hnevajú, nemajú ich radi... Deti ovládajú rodičov tým, že im spôsobujú nerozumný, nezdôvodnený pocit viny. **Je dôležité vedieť, že niektorí ľudia chcú zodpovednosť za všetky svoje chyby zložiť na každého, kto by mohol byť dosť poddajný k tomu, aby to pripustil.**

K cíteniu skutočnej viny sa treba postaviť otvorene a uvoľniť ho tým, že sa budeme usilovať o odpustenie, polepšíme sa, ospravedlníme. Falošných pocitov viny sa zbavíme tým, že sa k nim postavíme otvorene a vynasnažíme sa pochopiť ich. Aby sme sa zbavi-

li pocitu viny, ktorý človeka tak ochromuje, na to treba hlbšie pochopenie a Božie milosrdenstvo. Ak nerozumný pocit viny bráni vykonávať bežnú dennú činnosť, treba uvažovať o odbornej pomoci.

Jeden z najmučivejších problémov v tejto oblasti sa nazýva škrupulanstvo (malicherná úzkosť). Škrupulózna osoba sa bude mučiť pre taký alebo onaký skutok, bude nerozhodná, bude sa trápiť, je neschopná nájsť pokoj. Sústavne cíti, že zhrušila a je posadnutá myšlienkou, že je vinná.

Škrupulanstvo je mravno - náboženská choroba a je súčasťou ochorenia obsedantno - kompulzívnej poruchy. Vyžaduje klinický postup a niekedy aj medikamentóznú liečbu. V mnohých prípadoch časté prijímanie sviatosti zmierenia, ako kúry na nezdravý pocit viny škrupulózne osoby, môže byť márne a môže problém iba sťažovať.

V evanjeliu Ježiš ľudom pomáha priznať svoju vinu tým, že ju uznajú a vyznajú, že zhrušili. Pozrime na Zacheja, na ženu pri studni, na ženu, ktorú prichytili pri cudzoložstve. Ponúka im odpustenie, oslobodenie od hriechu a viny. Hovorí im, že sa zbavia pocitov viny, ak budú veriť v neho a v Otca.

***Keď nad'alej zostávame vo svojom pocite viny,
spochybňujeme proces spásy.***

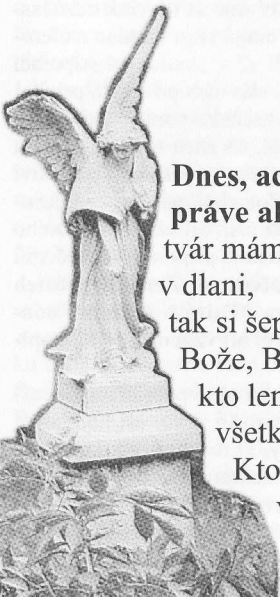
Zbaviť sa pocitu viny neznamená zbaviť sa zodpovednosti za dôsledky našich hriechov a zlyhaní. Zmeniť svoj život, to je skutočné pokánie a naprávať dôsledky svojich hriechov, to sú účinné prostriedky ako sa zbavovať pocitu viny.

Ak skutočne žijeme podľa evanjelia, postupne zisťujeme, že Ježiš používal pocit viny ako prostriedok, ktorý podnecuje k rastu a zmene, nie ako prostriedok, ktorý mučí. V tom prípade je utrpenie našim dielom.

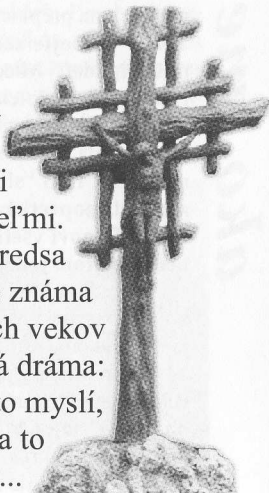
Spracovala V. R.

Miluj blížneho, ako seba samého.

Janko Silan
(úryvok)

**Dnes, ach,
práve ako vlani
tvár mám ustavične
v dlani,
tak si šepcem:
Bože, Bože,
kto len za to
všetko môže?
Kto sa vyzná
v tomto prúde,
čo mi v srdci
ľútosť hudie?**

**Trpieť treba
veru veľmi.
Sami sme si
nepriateľmi.
To je predsa
dobré známa
všetkých vekov
ľudská dráma:
duša všetko čisto myslí,
zakalia to
iba zmysly, ...**

V pondelok ráno sme sa vydali na niekoľkohodinovú cestu, z väčšej časti lemujúcu more, v ústrety starobylému etruskému mestu Tarquinia. Na ďalší týždeň sa nám stalo prechodným domovom, od Ríma vzdialeným už len cca 100 km.

Pri vstupe do mesta sa nás hneď ujali "volontári" – dobrovoľníci, odetí v modrom a starali sa o nás až do nášho nedeľného odchodu. Boli nám nápomocní naozaj vo všetkom.

V prijímacom centre nás však okrem volantarov čakali aj naši starí známi – nie veľmi početný slovenský organizačný tím, ktorého podstatnú časť tvorili mladí práve z našej diecézy. Patrí im veľká vďaka za ich nesmiernu obetavosť. Veď starať sa o cestujúcich nielen z viac než 60 autobusov, ale aj tých, čo prišli individuálne bolo iste veľmi vyčerpávajúce. Dennodenne riešili mnoho problémov súvisiacich s ubytovaním, stravovaním, cestovaním do Ríma, taktiež sa starali o tlmočenie, riešili zdravotné komplikácie, či komunikovali s rímskymi dobrovoľníkmi pri hľadaní stratených pútnikov.

Ubytovanie sme boli opäť na dvoch rozličných miestach, no tentoraz vzdialených od seba len niekoľko ulíc – časť v kláštore "Monastero s. Lucia Benedittine Adoratrici" a časť v budove,

patriacej farnosti S. Lucia Filippini. Stravu po tieto dni sme mali mať podľa toho, ktorý z variantov sme si zaplatili. V píniovom háji pri miestnom Kostole sv. Františka sme sa v pondelok neskoro večer stretli ešte vo veľmi malom počte (my sme do Tarquinie prišli ani netušiac ako, medzi prvými výpravami) na večeri a potom i na sv. omši a večernej modlitbe. **V utorok, na sviatok Nanebovzatia Panny Márie, sme boli privítaní na slávnostnej sv. omši na priestranstve pred kostolom "Chiesa di Santa Maria in Castello". Tu sa našim chlapcom naskytla nevšedná príležitosť, podľa starobylých zvyklostí si nechať umyť nohy kňazmi. Popoludní sa konalo v Ríme, na Nám. sv. Petra, slávnostné otvorenie XV. SDM. My sme sa ho však nezúčastnili pre komplikácie s dopravou. Čo sa tam dialo, nám vďaka zreferovali naši skauti, ktorých sme prvýkrát stretli až v stredu, pri štíporadi**

Baziliky sv. Petra. Do Ríma pricestovali vlakom. Pápež Ján Pavol II., ako nám povedali, privítal mladých na preplnenom námestí a zopakoval slová, ktoré povedal na začiatku pontifikátu v roku 1978: **"Nebojte sa, otvorte brány Vykupiteľovi!"** Tiež sa ich pýtal, čo chcú v Ríme, čo tam prišli hľadať. Mladí pútnici zo 163 krajín piatich kontinentov potom predstavili pápežovi i rovesníkom typické prvky svojich kultúr, najmä hudbu a tanec, a odovzdali mu dary reprezentujúce ich kontinenty. Podvečer sme sa celá naša pospolitosť zišla na nádvorí kláštora, ktorého múrmi bola časť z nás po tento týždeň ochraňovaná, aby sme sa dôkladne pripravili na večernú modlitbu. Táto "služba" pripadla každý deň na iné slovenské spoločenstvo. **Zmesou prosieb a chvál, popretkávaných piesňami, sme pod našim prievizdzkým "Taizé – krížom" odovzdali Pánovi všetky naše vďaky, radosti i bóle. Boli to pre nás veľmi vzácne chvíle, naplnené pocitom jednoty a bratstva.**

V stredu, už vo veľmi skorých ranných hodinách, ešte za tmy, sme sa pešo pobrali na niekoľko kilometrov vzdialenú miestnu železničnú stanicu, aby sme absolvovali prvú, asi hodinovú, jazdu vlakom. Z Piazza Cavour, popri Anjelskom paláci, sme pomaly, s malými prestávkami – 14 zastaveniami, prechádzali Námestím sv. Petra. Z veľkých reproduktorov sa ozývali počas celej tejto púte tóny meditačnej hudby a výzvy k pokoju a tichu. Po prechode Svätou bránou sme obdivovali interiér Baziliky sv. Petra. Na veľkom priestranstve Circo Massimo neustále prebiehali sv. omše v rôznych jazykoch a k dispozícii nám bolo na sviatosť zmierenia 312 **improvizovaných spovedníc a viac než 2000 kňazov. Zem na Circo Massimo údajne vstrebala množ-**

XV. svetový deň mládeže

stvo slz.

Štvrtkové dopoludnie patrilo katechéze a sv. omši v už spomínanom Kostole sv. Františka v Tarquinii. Viedol ich gréckokatolícky exarcha o. biskup Mons. Milan Chatur. Na záver sv. omše podaroval tomuto kostolu na pamiatku ikonu Panny Márie.

Piatkové dopoludnie sme strávili tiež rôzne. Podvečer sme sa všetci slovenskí pútnici, aj tí, ktorí neboli ubytovaní v Tarquinii (pováčšine v Ríme), stretli v Bazilike sv. Pavla za hradbami na katechéze a sv. omši. Jej hlavným celebrantom bol prefekt kongregácie pre evanjelizáciu národov kardinál Mons. Jozef Tomko. Vo svojom úvodnom príhovore zopakoval slová Sv. Otca, ktoré povedal v utorok na Nám sv. Petra: „Prečo ste prišli do Ríma? Prišli ste hľadať Krista!“ Potom dodal, že **hľadanie Krista je cestou svätosti a vyzdvihol svätosť ľudí v bežnom živote: svätosť mnohých matiek, otcov a mladých ľudí. Sem nám prišli odovzdať pozdravy od Sv. Otca dvaja vybraní mladí Slováci, ktorí sa po tieto dni zúčastnili Medzinárodného fóra mladých.** Večernú krížovú cestu so Sv. Otcom v Koloseu sme vzhľadom na vzdialenosť od Tarquinie ako aj priestorovú obmedzenosť neabsolvovali. Jednotlivé skupinky, na čele s vlajkonosičom, dávali o sebe vedieť hlasitou propagáciou domovskej krajiny (našej nevynímajúc), či spevom. Poznávacím znamením nám boli i tričky – biele dostal každý zo slovenskej výpravy, žltými sme reprezentovali našu diecézu. A kam sme to tak dlho kráčali? Do zeleného sektora na obrovskom priestranstve Univerzity Tor Vergata, hneď prvého od pódia, ktoré bolo centrom diania až do nedeľného obeda. Našli nás aj naši známi z Palata Pepoli. Potom už spokojní, v radostnej atmosfére sme si teda vybrali walkmany a počúvali slovenský preklad a komentár k slávnostnej večernej Vigílii. **Pódium, v histórii dosiaľ najväčšie, zhotovené na liturgické slávnosti, meralo 2000 m štvorcových a dominoval mu 36 m vysoký drevený kríž.** Večerný program tvorili hrdinské svedectvá viery štyroch vybraných mladých ľudí z rôznych národov, popretkávané modlitbami, hudbou, spevom a tancom. a tiež príhovor Sv. Otca, v ktorom zdôraznil prvoradosť Krista v našom živote a nabádal nás k jeho nasledovaniu príkladnou obetavosťou. Z tváre Sv. Otca sme mohli čítať jeho hlbokú dojatosť, no zároveň v niektorých momentoch veľkú radosť. Jeho duchovná mladosť a sviežosť mysle sa častokrát prejavovala v jeho spontánnych reakciách na skandovanie mladých. Na záver, krátko pred polnocou, nás Sv. Otec prekvapil veľkolepým, krásnym a dlhotrvajúcim ohňostrojom.

V nedeľu, už o 8,30 hod, začala sv. omša tlmočená do 50 jazykov. Jej priebeh sme tak, ako i predchádzajúci večerný program mohli sledovať na veľkoplošných obrazovkách. Po oba dni sa na pódium vystriedalo množstvo účinkujúcich, hudobníkov, spevákov a tanečníkov prejavujúcich univerzalitu Cirkvi. Nechýbal ani hymnus tohoto SDM – Emanuel. Sv. Otec nám znovu pripomenul dôležitosť Eucharistie, ako i to, že sme nádejou pre tretie tisícročie. V závere sv. omše pozdravil účastníkov pomaly ku koncu sa chýliaceho XV. SDM a ohlásil, že ten nasledovný bude v roku 2002 v kanadskom Toronte.

Na ceste späť do rodnej vlasti sme sa ešte v pondelok ráno, 21. augusta zastavili na pol dňa v známom letovisku Bibione. K tomu nám dopomohol aj finančný príspevok farníkov z Palata Pepoli a Galeazze, ktorého časť nám odovzdali práve na Tor Veragata. Síce šťastní, že sme sa živí a zdraví opäť vrátili domov, no s ťažkým srdcom sme sa v utorok skoro ráno - cca o 3.30 hod lúčili najprv v Oslanoch a potom na prievidzskej stanici s tými, ktorí nám

svojimi darmi spríjemňovali našu púť a zároveň boli pre nás oporou. Boli sme si nimi vzájomne všetci.

Nuž čo dodať na záver? **Z Talianska sme si odniesli okrem Evanjelia, s vlastnoručným venovaním Sv. Otca, ktoré máme darovať iným, pútnickej tašky, čiapky, šatky, lampy vyhotovenej podľa vzoru starodávnych lúč, nájdených v rímskych katakombách, nových priateľstiev i radosť z nájdeného a osláveného Krista. A kde sme ho našli? Odpoveď na túto otázku nie je vôbec zložitá. Bol s nami všade – v našich bratoch a sestrách. No najdôležitejšie je asi to, čo zaplnilo po tieto dni naše srdcia a čo nám Pán prostredníctvom tohoto stretnutia dal. Celkom určite bolo pre nás všetkých veľkou školou pokory, zmierenia, bratskej jednoty a lásky. Azda sme sa naučili i viac si vážiť všetko to, čo tu doma máme a už si to vôbec ani neuvedomujeme. Veríme, že všetko to, čo sme načerpávali každou minútou týchto dvoch nezaobutelných týždňov, stane sa nám povzbudením do všedných dní nášho života a budeme to vedieť tiež aj ďalej rozdávať.**

Sme vďační všetkým, ktorí akokoľvek dopomohli našej účasti na jednom z vrcholných podujatí Jubilea 2000. Vieme, že ich je veľa a nechceme na niekoho zabudnúť. Mysleli sme na nich v modlitbách.

Za všetkých rímskych ex-pútnikov, s nádejou, že sa uvidíme o dva roky v Toronte - *Endži*.

Nedá sa vypovedať žiadnym slovom, čo lásky leží pod týmto hrobom.

I takýto zmysluplný nápis vidno na náhrobnom kameni, pri návšteve cintorína. Keď sme ešte pred pár dňami prinášali kvety, vence a zažíhali sviečky na hrobch svojich blízkych, určite nejedného z nás zabolelo pri srdci, že nie vždy si vážíme jeden druhého, kým žijeme.

Preto dbajme, aby Božej lásky, ktorou nás Stvoriteľ každodenne požehnáva, a my ju prijímame do svojich srdiec, zostalo raz po nás, v ostatných milujúcich ľuďoch celé priehrdia.

Našími prejavmi lásky sú aj vrúcne modlitby za duše v očistci, ktoré ich tak veľmi potrebujú.

red.

Foto archív

***“Čo to len bude v nebi, keď duše spoznajú svojich záchrancov?”
“Jediný skutok lásky nám umožňuje lepšie poznať Ježiša... priblíži nás k nemu na celú večnosť.”***

sv. Terézia z Lisieux

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (NOVEMBER)

Všeobecný: Aby politici a ekonómovia pokladali za svoju povinnosť starať sa o blaho všetkých ľudí, hlavne tých najbiednejších.

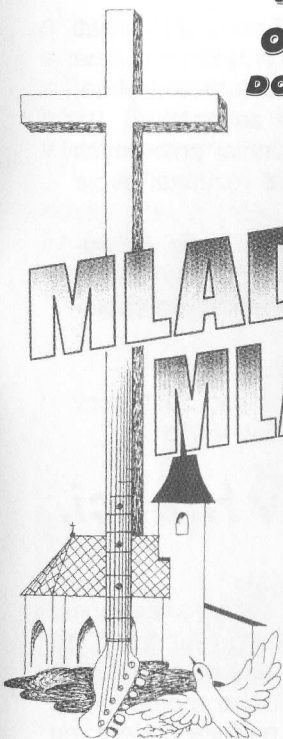
Misijný: Aby myšlienka na misijné povolanie rehoľných inštitútov napomáhala vzrast nových a svätých povolaní k zasvätenému životu.

Úmysel KBS: Aby sme si pri slávení sviatku Krista Kráľa uvedomili, že Kristus je Kráľom neba i zeme, Kráľom Cirkvi putujúcej, trpiacej i oslávenej.

V SOBOTU 25. NOVEMBRA 2000
OD 15.30 VÁS SRDEČNE POZÝVAME
DO FARSKÉHO KOSTOLA KRISTA KRÁĽA
VO VEĽKEJ LEHÔTKE NA FESTIVAL
KREŠŤANSKÝCH PIESNÍ

MLADÍ
MLADÝM

PROGRAM 6. ROČNÍKA:

Sv. omša o 15³⁰, celebrowaná
 Mons. Rudolfom Balážom

IMPULZ - Prievidza

TROSKY - Prievidza

NÁDEJ - Prievidza

BARTOLOMEJČATÁ - Prievidza

SKALKÁČI - Šimonovany

DONINIK - Sebedražie

ŠUMIENKY - Diviaky nad Nitricou

SPRAY - Veľká Lehôtka

Autobus MHD č. 8 odchádza z autobus.
 stanice Prievidza o 14⁴⁵ a po festivale
 od kostola o 20⁴⁵ z Veľkej Lehôtky.

Na sviatok Ružencovej Panny Márie
 sme sa zúčastnili krásnej slávnosti prijatia
 rehoľného rúcha Misijnej spoločnosti Bo-
 žieho slova. Uskutočnila sa v misijnom

dome Božského srdca vo Vidinej pri Lu-
 čenci. Dvanásť mladých mužov, medzi
 ktorými bol náš milý brat z Prievidze
 Ing. Peter Gendiar, odpovedalo na Boží
 hlas a výzvu Pána Ježiša: **“Chod'te do**
celého sveta a hlásajte evanjelium.
 chcú svoj život viesť v súlade s Božou
 vôľou, šíriť vieru, svetlo, pravdu, lásku,
 pokoj a nádej.

Vyprosujeme im hojné nebeské požehna-
 nie, aby boli stále naplňovaní Duchom
 Božím, jeho múdrosťou a rásťli v láske.
 Panna Mária nech vás ochraňuje, aby ste
 tak, ako ona - dokonale splnili svoje po-
 volanie v Božom pláne spásy. E. P.

Po premiére divadelnej hry **BARBORA** na tohtoročnej prievidszkej púti 13. 8. sa divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY vydali na turné po okolitých, ale aj vzdialenejších farnostiach. 27. 8. to bola farnosť Vyhne, 29. 9. Hradec a 1. 10. Tovarníky pri Topolčanoch. Turné zakončili 8. 10. v Sebedraží. Vo všetkých farnostiach príbeh o mladej mučeníci prítomných veľmi zaujal a účinkujúci ďakujú Bohu, že mohli aj takto opäť rozdávať svoje talenty.

Posledná tohtoročná sv. omša na Bojnickom zámku bude 21. novembra o 18.00 v zámockej kaplnke. Sv. omše by mali pokračovať v januári 2001 v tretí utorok - **16.1.2001**. Príďte sa aj Vy duchovne obohatiť so spoločenstvom mladých.

Tradičná **Taizé adorácia** vo farskom kostole bude až v decembri.

Dňa 12. 11. 2000 bude v Chrenovci dekanátne stretnutie zástupcov mladých z farností.

Ing. Branislav Bullo

Požehnanie nového kostola v Hradci.

Milý čitateľa Bartolomeja!

Bola som na duchovnej obnove v Hradci, ktorá predchádzala požehnaniu nového kostola. Vo štvrtok **28. septembra**, už od 16³⁰ spovedali kňazi, takže kto chcel, mal možnosť pristúpiť k sviatosti zmierenia. Večernú svätú omšu celebraval **dp. Jaroslav Kadlec** - dekan z Brezna. V homílii okrem iného spomenul, že aj jeho farnosť v týchto dňoch prebieha duchovná obnova, pretože bude tomu práve päť rokov, čo zásluhou nášho pána farára z Veľkej Lehôtky, dp. Róberta Krajčíka (vtedajšieho dekana v Brezne), bol novopostavený chrám požehnaný presne 1. októbra 1995. Veľmi nás povzbudzoval, najmä však domácich, aby si vážili nový kostol, a hlavne upevňovali si vieru v Pána Ježiša častým prístupovaním k sviatostiam.

Na druhý deň, v piatok, sme s radosťou uvítali nám dobre známeho bý-

valého správcu kláštora Piaristov, teraz dekana v Partizánskom **dp. Vladimíra Farkaša**. Úprimne pochválil nový kostol a viackrát zopakoval otázku pre domácich: **“Načo Vám bude nový kostol? Lebo veľa je krásnych kostolov, ale prázdnych aj u niektorých susedov, pretože dávajú prednosť iným veciam, ktoré bohužiaľ okrádajú človeka nielen o čas, charakter, ale i o vieru v Boha.”** Veľmi nám tiež kládol na srdce, aby sme často prístupovali k sviatostnému stolu

a posilňovali sa duchovne. Po svätej omši bola v novom chráme hra s rockovou hudbou „**BARBORA**“ predstavená divadelnou skupinou **AVE** z Prievidze a hudobne doprevádzaná hudobnou skupinou **SPRAY** z Veľkej Lehôtky. Barbora sa stala kresťankou i napriek tomu, že jej otec, rímsky kupec, v tom všemožne bránil.

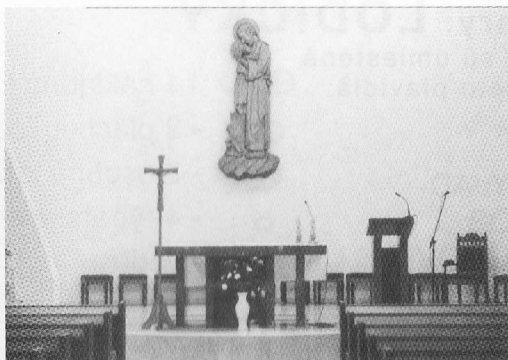
V nedeľu **1. októbra o 15⁰⁰** posvätil slávnostne **banskobystrický diecézny otec biskup Mons. Rudolf Baláž filiálny kostol sv. Jozefa – robotníka**. Krásne vyzdobený kostol bol preplnený do posledného miesta. Veľkú radosť sme mali všetci prítomní. Z úst otca biskupa zaznela aj nasledovná myšlienka: **“Načo sú nám nové chrámy, keď srdcia máme studené a ľahostajné. Každý z nás by mal byť v prvom rade chrámom Ducha svätého.”**

Tri sv. omše v Hradci, a ich kazateľa, nám dali veľa. Máme sa nad čím zamýšľať a máme aj čo naprávať. V prvom rade však treba začať od seba.

Za veriacich farnosti Prievidza – Veľká Lehôtká a zvlášť filálky Hradec

Anka Mikulová.

Foto: p. František Krško z Hradca

Časť B k súťaži na str. 20

Ktoré slová nepatria do jednotlivých riadkov?

ČESTNOSŤ - SPRAVODLIVOSŤ - SKROMNOSŤ - LENIVOSŤ

JABLOŇ - SLIVKA - TULIPÁN - VIŠŇA - MARHULE

SEKERA - TEHLA - KLAIVO - ČAKAN - KLIEŠTE

SUSED - MATKA - BRAT - OTEC - SESTRA

KOLIBRÍK - SÝKORKA - OROL - NETOPIER - LASTOVIČKA

Odpoveď na túto “B” časť novej veľkej súťaže posielajte na jednom lístku spolu s časťou “A”

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. Branislav Bullo, Členovia redakčnej rady: Anna Gálová, Mgr. Emil Ochat, Janka Balážová, Monika Ivanišová, Ing. Katarína Thomayová, Ing. Jana Hubová, P. Ján Hríb, Sch. P. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

POZOR!

VEĽKÁ SÚŤAŽNÁ HRA o zaujímavé ceny, ktorá bude prebiehať od novembra až do apríla.

Ceny, vložené do súťaže sponzoruje spoločnosť Globtel.

Súťaž je určená pre akúkoľvek vekovú kategóriu, nielen pre deti a mládež. Svoje odpovede na časť **A**, spolu s odpoveďami na časť **B (str. 19)**, nám posielajte vždy do 20. v mesiaci. Všetci, ktorým sa podarí vylúštiť **všetkých 6**, po sebe nasledujúcich tajničiek, budú na záver vo finálovom losovaní. Cenami budú troje náramkové hodinky.

Časť A veľkej súťažnej hry: LODIČKY

Pravidlá: V ľavom obrázku sú umiestnené

tieto plavidlá: - 1 nákladná loď

TAJNIČKA:

AKÝMI SLOVAMI PÁN JEŽIŠ VYJAD-

RIL JEDNOTU BOŽSKÝCH OSÔB

V ODPOVEDI APOŠTOLOVI FILIPOVI?

 - 2 plachetnice

Ⓛ - 3 osobné lode

Ⓛ - 3 osobné lode

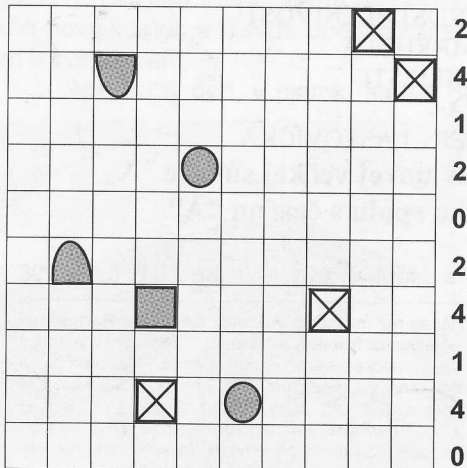
- - 4 rybárske člny

☒ - voda

Číslo na dolnej a pravej strane udávajú, koľko štvorčekov má byť označených v stĺpci, alebo v riadku. Plavidlá sa nesmú dotýkať ani rohmi. Keď určíte polohu plavidiel, označte v pravom písmenovom obrázku plavidlá. Prečítajte text po riadkoch - a máte vylúštenú tajničku.

Pozn. : Pravidlá platia pre všetky hádanky, ktoré budeme uverejňovať.

Sériu hádaniek zostavil Ing. Farbiak, diakon.

0 2 2 3 2 2 5 1 2 1

B	E	K	V	G	R	T	K	A	B
L	K	O	H	V	B	I	S	D	Z
C	I	P	F	R	O	Í	C	H	O
S	N	O	G	M	N	Ň	O	L	N
A	M	U	N	A	E	U	D	F	U
D	A	E	-	K	T	P	Š	Y	R
J	V	M	I	A	D	Í	L	Ď	G
K	T	S	O	Z	X	K	T	U	V
O	E	Ž	B	O	T	F	C	A	.
Y	U	R	T	A	S	Č	L	C	J